

כתיבת כתבות המתפרסמות בגיליון זה עוסקות באנשים דתיים.
 אין כל קשר בין כתבות אלה. האחת (אילו כולס היו כמוהו), מופיעה בחלקו הראשון של הגיליון (עמודים 5-6), ומגוללת את סיפורו של בחור ישיבה שהתנדב ליחידה קרבית בצה"ל. הכתבה השנייה (מצליחונת) מופיעה בחלק הקל של הגיליון (עמודים 32-33). מספרת על בעלת בוטיק תל-אביבי מצליחה. שתי הכתבות גם לא תוכננו להתפרסם בגיליון אחד.

אולם כשהורדנו את החומר לדפוס, שמנו לב לעובדה שיש משוה משותף בין גיבורי שני הסיפורים, ישועה בן-שושן, תלמיד הישיבה הירושלמי, ורחל ברוזין, בעלת הבוטיק התל-אביבי ביבנה. שניהם אנשים דתיים, שומרי מסורת ומקפידים על קיום מיצוות הדת.

אף-על-פי-כן שניהם שונים כל כך מהתדמית המצטיירת לשמע ה"תואר" דתי, אלה הם אנשים שהדת היא אמונתם ולא מסחרם. מבלי שנדברו ביניהם, כתבו מחברי הכתבות את כתבותיהם בלשון הערכה והערצה לדמויות אלה.

יתכן וצורת הטיפול בשני נושאים רחוקים אלה יכולה להעיד על יחסו של העולם הזה אל הדת ואל אנשים דתיים. התו שהודבק לנו

רחל ברוזין ליד ה"אלפא רומיאו" שלה

כאילו אנו "טורפי דתיים" באשר הם דתיים, הוא כוזב לחלוטין. העולם הזה התנגד ומתנגד לסיוחיה הדת. אבל יש בנו הערכה כנה לאנשים דתיים, השלמים עם אמונתם.

יחס זה לאמונה הדתית הטהורה השתקף גם בפעולותיהם של חברינו בכנסת. כאשר השליך ח"כ אגודת-ישראל מנתם פרוש את הסידור הרפורמי בכנסת, היה זה, מכל חברי הכנסת, דווקא ח"כ שלום כהן, שקפץ מכיסאו, הרים את הסידור והגישו ליו"ר. לא היתה זו מחאה מבויימת. היא נבעה מהשקפת העולם המנחה מערכת זו, והדוגלת בכיבוד אמונתם של אחרים, תהיה אשר תהיה.

מיבצע אישי

כתבה נוספת המתפרסמת בגיליון זה, שברצוני להפנות את תשומת-ליבך אליה, היא כתבתה של ציפי כסליו, הוד מעלתה העוזרת, המתפרסמת בעמודים 29-31.

בשעתו היה זה העולם הזה שהחזיר לעיתונות הישראלית את הדיווח על בעיות חברתיות באמצעות מיבצעים אישיים של כתבים. כאשר רצה העולם הזה לבדוק את גישתה של החברה הישראלית להתרמות-הרחוב ל"מיניקה, יצאו כתבי העולם הזה דאז, סילבי קשת ואורי דן, לע"י רון התרמה ל"קרון על שם אורי דן ז"ל" כשבעיית פועלי-הדחק היתה בעייה בוערת ומציקה ב"י מדינה, היה זה שלום כהן ש" התחפש כפועל-דחק כדי לדווח על חייו של פועל כזה לא מ" מקור שני, אלא בגוף ראשון, כמי שהתנסה בכך בעצמו.

ציפי כסליו

עשרות מיבצעים אישיים מסוג זה היו בעבר אחד מסימני היכר של דרכו העיתונאית הייחודית של העולם הזה. כתבתה של ציפי כסליו, שיצאה במשך שבוע ימים לעבוד כעוזרת-בית כדי להיחכך במיניקה מה מוכנה עקרת-הבית הישראלית להקריב כדי להשיג עזרה כזו, היא המשך למסורת זו.

בהזדמנות זו אנו מבקשים את סליחתן של כל אותן עקרות-הבית שלקחו את ציפי לעבודה כעוזרת בבתיהם, נאלצו לסבול את תעלוליה ודרישותיה המיוחדות. לא היתה בכך כל כוונה לסגוע בהן אישית, אלא לעמוד על שורשיה של תופעה סימפטומטית באחד השטחים הכאובים ביותר של חיי האשה הישראלית.

ושוב, איתכן הסליחה.

אילן ורבי

ייעוץ מקצועי חנם

את לא זקוקה לסרבל כזה. אם ברצונך לצבוע את דירתך במו ידך או בעזרת צבעי מומחה, מחלקת הייעוץ המקצועי של טמבור תבוא לעזרתך, בכל הקשור לבעיות צביעה וצבעים, כמויות וסוגים, תאום גוונים וצבעים לסוגי משטחים שונים.

פני בגלויה אל טמבור, ת.ד. 507 ת"א, או 668 חיפה ותקבלי ייעוץ מקצועי חנם

טמבור פ

סחם לביטוח אילון

אין אנוס? אל אורי ארוס

לך עם רוח הזמן
 לך עם פיאה נגד הרוח
 המאפר ואמן הפאות אורי ארוס,
 רחוב גנסין 7, תל-אביב (עליד קולנוע
 "הוד").
 טלפון 24'69'24

